

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 19.

Vydána dne 7. července 1954.

Cena Kčs 2.40.

OBSAH:

31. Nařízení, kterým se provádí celní zákon č. 36/1953 Sb.

31.
**Nařízení
ministra zahraničního obchodu**

ze dne 16. června 1954,

kterým se provádí celní zákon č. 36/1953 Sb.

Ministr zahraničního obchodu nařizuje v dohodě se zúčastněnými členy vlády podle § 12 odst. 2, § 13 odst. 3, § 19 odst. 5, § 20 odst. 2, § 22 odst. 2, § 29 odst. 2, § 38, § 40 odst. 2, § 41 odst. 2 a 3, §§ 48, 52, 54 a 56 celního zákona č. 36/1953 Sb.:

ČÁST PRVNÍ.

Úkoly celní správy.

§ 1.

Hlavním úkolem celní správy je kontrolovat oběh zboží ve styku s cizinou tak, aby byla zajištěna ochrana a podpora plánovaného zahraničního obchodu a devisorých zájmů. Při plnění tohoto úkolu celní správa zejména

- kontroluje, zda jsou zachovávány dovozní, vývozní a průvozní zákazy a omezení,
- činí opatření při porušení předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou, zejména stíhá zboží které uniklo celní kontrole,
- upozorňuje příslušné orgány na závady, které by mohly být příčinou ztrát v zahraničním obchodě, a v mezích své působnosti činí opatření k jejich odstranění,

- d) vyměřuje a vybírá clo ze zboží dováženého a ze zboží vyváženého, náhradní dávku za daň z obratu ze zboží dováženého, jakož i celní náhradu,
- e) zjišťuje podklady pro celní statistiku a zpracovává je,
- f) upozorňuje na závady v dopravě a uskladnění při dovozu, vývozu a průvozu zboží.

ČÁST DRUHÁ.

**Organisace a působnost
celní správy.**

§ 2.

Orgány celní správy.

(1) Působnost ve věcech celních vykonává ministerstvo zahraničního obchodu prostřednictvím ústřední celní správy, která je jeho zvláštní složkou; její organizaci upravuje statut tohoto ministerstva.

(2) Ústřední celní správě jsou přímo podřízeny celnice se svými odbočkami a celními hlídkami; odbočky a celní hlídky jsou organizačními složkami celnic.

(3) Celnice a jejich odbočky (dále jen „celnice“) jsou pohraniční a vnitrozemské; k pohraničním patří též ty, které byly podle mezinárodní smlouvy zřízeny na cizím státním území. Celní hlídky se zřizují u státních hranic.

(4) Celnice a celní hlídky zřizuje, zrušuje a jejich působnost vymezuje ministr zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými členy vlády; tato opatření uveřejňuje ministr zahraničního obchodu v úředním listě.

§ 3.

Působnost ústřední celní správy.

Ústřední celní správě přísluší zejména

- a) organisovat a řídit celní správu,
- b) vykonávat nejvyšší dozor v oboru celnictví,
- c) vydávat směrnice a pokyny podřízeným orgánům,
- ď) řídit zjišťování podkladů pro celní statistiku a zpracovávat je
- e) vydávat podle předpisů ministra zahraničního obchodu právně závazný výklad o sazební příslušnosti zboží a o výši táry,
- ř) rozhodovat o opravných prostředcích do rozhodnutí celníc,
- š) rozhodovat jako první stolice ve vyhrazených případech.

§ 4.

Působnost celníc a celních hlídek.

(1) Celnicím přísluší

- a) provádět bezprostřední celní kontrolu nad oběhem zboží ve styku s cizinou, zejména dozírat na zachovávání zákazů a omezení dovozu, vývozu a průvozu zboží, stanovených podle předpisů o státní organizaci zahraničního obchodu, předpisů devisových, bezpečnostních, zdravotních, veterinárních a j.,
- b) stíhat a zadržet zboží, které uniklo nebo se vyhnulo celní kontrole nebo s nímž bylo naloženo nedovoleným způsobem,
- c) provádět celní řízení při dovozu, vývozu a průvozu zboží a při přepravě zboží přes cizí státní území, jakož i zavazadel, cestovních potřeb a ostatních věcí osob přestupujících státní hranice,
- d) zjišťovat závady, jež by mohly být příčinou ztrát pro zahraniční obchod, oznamovat je příslušným orgánům a činit v mezích své působnosti opatření k jejich odstranění,
- e) vyměřovat a vybírat clo, náhradní dávku a celní náhradu,
- f) zařazovat zboží podle příslušných předpisů,
- g) zjišťovat a kontrolovat podklady pro celní statistiku,

h) rozhodovat ve všech celních věcech, pokud toto rozhodování není vyhrazeno ústřední celní správě,

ch) dozírat, zda při oběhu zboží ve styku s cizinou není závad v dopravě nebo v uskladnění,

i) provádět úkoly svěřené jim zvláštními předpisy, ministrem zahraničního obchodu nebo ústřední celní správou.

(2) Celním hlídkám přísluší dohlížet na přestup zboží přes státní hranice a na oběh, zboží mezi hranicemi a pohraniční celnici. Celní hlídky mohou být pověřeny obstaráváním dalších úkolů.

Součinnost jiných státních orgánů.

§ 5.

Státní orgány, především příslušné výkoné orgány národních výborů, příslušné orgány ministerstva vnitra, prokuratury a soudy jsou povinny poskytovat v mezích své působnosti orgánům celní správy účinnou pomoc při provádění celního zákona a předpisů podle něho vydaných, zvláště při stíhání zboží, které uniklo nebo se vyhnulo celní kontrole.

§ 6.

(1) Zvláštní předpisy stanoví, jak spolupůsobí příslušné orgány ministerstva vnitra při celním dohledu na dopravu zboží přes státní hranice a na jeho oběh a jaká mají přítom oprávnění a povinnosti.

(2) Příslušné výkoné orgány národních výborů, prokuratury a soudy jsou povinny zařídit, aby zboží jimi zabavené, které nebylo v trestním řízení prohlášeno za propadlé nebo zabrané, bylo, pokud podléhá celní kontrole nebo celnímu řízení, dodáno celnici dříve, než bude vydáno oprávněnému.

§ 7.

Stejnokroj, výzbroj a použití zbraně.

(1) O povinnosti zaměstnanců celní správy nosit při výkonu služby stejnokroj platí zvláštní předpisy.

(2) Zvláštní předpisy též stanoví, kdy jsou zaměstnanci celní správy povinni nebo oprávněni nosit služební zbraň a kdy jsou oprávněni této zbraně použít.

§ 8.

Pracovní doba celníc.

(1) Pokud v jednotlivých celních řádech není k stanovení pracovní doby zmocněna celnice, stanoví pracovní dobu celníc ústřední celní správa.

(2) Zboží dopravované přes státní hranice musí být pohraniční celnici dodáno pokud možno tak, aby celní řízení bylo provedeno ještě v pracovní době. Celnice projednávají zavazadla, cestovní potřeby a ostatní věci cestujících včetně jejich dopravních prostředků, pokud v jednotlivých celních řádech není stanoveno jinak, v kterékoli denní nebo noční době.

ČÁST TŘETÍ.

Celní kontrola a celní řízení.

§ 9.

Úvodní ustanovení.

(1) Dokud nebylo zboží dopravené z ciziny propuštěno do volného oběhu v tuzemsku, může jím být nakládáno až po provedení celního řízení a jen s omezeními v tomto řízení uloženými. To platí obdobně i o zboží prodaném k vývozu, dokud toto zboží neprestoupilo státní hranice a nebylo propuštěno do volného oběhu v cizině, jakož i o zboží, které je tuzemskem provázeno nebo které je přepravováno přes cizí státní území.

(2) Zbožím podle celních předpisů se rozumějí všechny hmotné předměty movité (na př. též cestovní potřeby, peníze a listiny).

(3) Seznam zákazů a omezení dovozu, vývozu a průvozu zboží uveřejňuje ministr zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými členy vlády v úředním listě.

DÍL I.

Doprava zboží přes státní hranice.

§ 10.

Povinnost dodat zboží a dostavit se k pohraniční celnici.

(1) Železniční, plavební, silniční a letecké dopravní podniky a pošta, jakož i jiné podniky a jednotlivci, kteří dopravují zboží z ciziny nebo do ciziny, musí zboží dodat pohraniční celnici k celnímu řízení se stanovenými doklady. Při letecké dopravě se rozumí pohraniční celní letiště, na kterém je zřízena celnice (celní letiště).

(2) Je-li na přechodu hranic zřízena celní hlídka, je ten, kdo dopravuje zboží, povinen zastavit se u ní a předložit jí stanovené doklady.

(3) Cestující, kteří přestupují hranice, jsou rovněž povinni dostavit se k pohraniční celnici nebo k celní hlídce a podrobit se celnímu řízení.

(4) Při dopravě z ciziny musí být zboží dodáno pohraniční celnici ihned, jakmile bylo dopraveno přes státní hranice, při dopravě do ciziny v době co nejdříve anebo ve lhůtě, která byla stanovena. Povolené úlevy musí být vázány na dodržení podmínek zajišťujících řádné provedení celního řízení.

§ 11.

Celní cesty.

(1) Zboží smí být dopravováno přes státní hranice zásadně jen po celních cestách a ve stanovenou dobu.

(2) Celními cestami jsou úseky železničních, silničních a vodních tratí, vedoucích od hranic k pohraniční celnici, přístavy v hraničních vodách otevřené pro veřejnou dopravu a při letecké dopravě letové cesty mezi hranicemi a celním letištěm. Celní cesty stanoví ministr zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými členy vlády; zřízení a zrušení celní cesty uveřejňuje v úředním listě.

(3) Doprava po celní cestě musí být provedena bez průtahu, beze změny nákladu a bez odbočení s celní cesty. Celnice nebo celní hlídka může podrobněji vymezit povinnosti dopravce pro dopravu po celní cestě.

(4) Doprava zboží mimo celní cestu je dovolena jen se zvláštním povolením celní správy, vydaným v dohodě s příslušnými orgány ministerstva vnitra. V jednotlivých případech uděluje povolení celnice, která je nejbližší zamýšlenému přestupu hranic; v ostatních případech uděluje povolení ústřední celní správa.

(5) Po cestách, jejichž střední čarou vedou státní hranice, je dovolena doprava i na té části, která leží na cizím státním území; s hlídkou celních předpisů se má v takových případech za to, že k přestupu státních hranic nedošlo.

(6) Doprava mezi hranicemi a pohraniční celnici podléhá celní kontrole.

§ 12.

Dopravní prostředky.

K dopravě zboží z ciziny a do ciziny smí být používáno jen dopravních prostředků, které nemají nesnadno objevitelných prostorů, jsou zařízeny tak, aby se daly s hlediska celního bezpečně uzavřít a vyhovují mezinárodním úmluvám. Podrobnosti a výjimky, jakož i v kterých prostorech dopravních prostředků smí být uloženo zboží za dopravy po celní cestě, stanoví příslušné celní řády.

DÍL II.

Celní řízení.

O díl první.

Všeobecná ustanovení.

§ 13.

Hlavní zásady.

(1) Celní řízení provádí celnice na návrh celního účastníka v součinnosti s ním a zásadně na základě prohlídky zboží a dokladů, aby se zjistilo, za jakých podmínek a pro koho může celní správa vzhledem k platným předpisům propustit zboží do navrženého oběhu.

(2) Při dopravě zboží z ciziny může pohraniční celnice odmítnout provést celní řízení, jestliže nejde o řízení poukazovací, prováděním řízení by byla rušena doprava nebo pravidelný chod celní služby a na cestě do místa určení nebo v jeho blízkosti je jiná celnice.

(3) Ministr zahraničního obchodu stanoví, které druhy zboží mohou s ohledem na způsob dopravy a provádění celní kontroly projednávat k vývozu pohraniční celnice.

§ 14.

Celní účastník.

(1) Celním účastníkem je ten, kdo má zboží u sebe nebo kdo je má sice u někoho jiného, avšak dokladem (vzplacenou přepravní listinou, konosamentem, skladním listem a pod.) celníci prokáže, že může se zbožím nakládat v rozsahu potřebném k provedení celního řízení, zejména že je může k tomuto řízení dodat celníci a dát je podrobit celní prohlídce.

(2) Při projednávání zboží ze záznamního oběhu v cizině do volného oběhu v cizině je celním účastníkem ten, kdo předloží doklad o propuštění zboží do záznamního oběhu v cizině.

(3) Celní účastník jedná sám nebo prostřednictvím zástupce. Jsou-li pochybnosti, musí zástupce prokázat své oprávnění písemnou plnou mocí. O tom, koho dopravní podnik užije při dopravě zboží k obstarávání úkolů, s nimiž je celní řízení nutně spojeno, platí, že byl dopravním podnikem k celnímu řízení zmocněn.

§ 15.

Celní ště.

(1) Celní řízení se provádí zpravidla na celníšti; celníštím jsou místnosti a prostory, které určí celní správa v dohodě s orgány a podniky veřejné dopravy.

(2) Celní řízení se provádí mimo celníště, vyžaduje-li to povaha zboží nebo povaha celního řízení nebo usnadní-li se tím doprava nebo je-li to jinak naléhavé a neruší-li se tím pravidelná celní služba.

(3) Žádá-li celní účastník, aby bylo celní řízení provedeno mimo celníště, je povinen zároveň oznámit celníci přibližné množství zboží a jeho druh podle obchodního nebo obvyklého pojmenování a navrhnout dobu, kdy má být celní řízení provedeno.

(4) O nakládání se zbožím dopravovaným od celnice na místo určení k provedení celního řízení platí obdobně předpisy o poukazování.

Návrh na celní řízení.

§ 16.

(1) Návrh na celní řízení se podává buď ústně nebo písemně

(2) Celní účastník je oprávněn prohlídkou zboží pod celním dohledem zjistit údaje potřebné pro návrh. Celní účastník může měnit návrh na celní řízení, dokud ještě nebylo započato s celní prohlídkou. Po tomto okamžiku až do projednání zboží může celní účastník měnit návrh jen pokud jde o druh celního řízení.

(3) Návrh na celní řízení se musí vztahovat na celou zásilku a musí obsahovat tyto údaje:

- a) jméno a sídlo celního zájemce,
- b) jméno a sídlo celního účastníka,
- c) jméno a sídlo odesilatele a příjemce,
- d) počet, druh, značky a čísla nákladových kusů,

- e) množství zboží podle měřítek stanovených celním sazebníkem, jakož i podle měřítek uvedených v dovozním nebo vývozním dokladu,
- f) označení druhu a povahy zboží podle pojmenování v celním sazebníku; patří-li pod označení celního sazebníku více druhů zboží, je třeba uvést zboží též podle pojmenování obvyklého v obchodě,
- g) cenu zboží přepočtenou na Kčs podle středního kursu uvedeného v kursovním listku Státní banky československé,
- h) označení druhu a povahy obalů podle pojmenování v tárovém sazebníku, a nejsou-li v něm jmenovány, podle obvyklého pojmenování,
- ch) zemi původu při dovozu,
- i) zemi určení při vývozu,
- j) druh celního řízení,
- k) účel dovozu nebo vývozu (při projednávání do záznamního oběhu),
- l) lhůtu k zpětnému vývozu po případě k zpětnému dovozu (v záznamním oběhu),
- m) druh jistoty za celní náhradu a její výši (v záznamním oběhu, v poukazovacím řízení, v uskladňovacím řízení),
- n) lhůtu k dodání zboží (v poukazovacím řízení),
- o) celníci, již má být zboží dodáno (v poukazovacím řízení),
- p) odůvodnění požadovaného celního osvobození,
- r) seznam připojených dokladů.

(4) U zavazadel může cestující navrhnout, aby celní řízení bylo provedeno podle výsledku celní prohlídky.

(5) Písemný návrh na celní řízení musí být, nepovolí-li ústřední celní správa výjimku, podán v těchto případech:

- a) při dovozu zboží, jehož druh, povaha a sazební příslušnost nejsou zcela zřejmé, zejména při dovozu zboží těchto tříd celního sazebníku: XVIII (látky lékárnické a voňavkářské), XXI (oleje minerální atd.), XXII (bavlna, příže a zboží z ní mimo saz. čís. 180, 181 a 201), XXIII (len, konopí, juta a jiná předěva rostlinná mimo saz. čís. 202, 203 a 219), XXIV (vlna, vlněná příže a vlněné zboží mimo saz. čís. 220, 221 a 239), XXV (hedvábí a hedvábné zboží mimo saz.

čís. 240 a 241), z třídy XXVI saz. čís. 274, XXXIII (zboží kožešnické), XLVI (chemické látky pomocné a chemické výrobky), XLVII (pokosty, zboží barvířské, lékárnické a voňavkářské mimo saz. čís. 627, 628 a 629),

- b) při návrhu na projednání zboží za snížené clo nebo bez cla podle poznámek v celním sazebníku,
- c) při návrhu na projednání zboží k uskladnění.

(6) Celnice může požadovat předložení písemného návrhu též při projednávání zboží do záznamního oběhu v cizině.

(7) Písemný návrh se podává na tiskopise, jehož vzor stanoví ústřední celní správa. V návrhu musí být uvedeno datum a místo sepsání a podpis celního účastníka (jeho zástupce).

§ 17.

(1) Návrh na celní řízení musí být doložen doklady potřebnými k provedení celního řízení, zejména předepsanými v předpisech

- a) celních (mezinárodní nebo prvotní celní prohláškou, seznamem zboží a pod.),
- b) o kontrole dovozu a vývozu zboží (ohláškou dovozu nebo vývozu, expedičním příkazem, účtem, přepravní listinou a pod.),
- c) o celní statistice (statistickou ohláškou a pod.),
- d) devisorových (povolením dovozu a vývozu peněz a pod.),
- e) o zákazech a omezeních dovozu, vývozu a průvozu zboží (dovozním, vývozním po případě průvozním povolením a pod.).

(2) V mezinárodní (prvotní) celní prohlášce musí být označen odesílatel a příjemce zásluky, země původu, země určení, počet, značky a čísla nákladových kusů, druh obalu, množství a druh zboží podle pojmenování v obchodě obvyklého a cena zboží. Pokud mezinárodní nebo prvotní celní prohláška není připojena k přepravní listině, je dopravní podnik povinen vystavit náhradní celní prohlášku. Místo mezinárodních (prvotních) celních prohlášek lze předložit seznam zboží vystavený odesílatelem nebo průpis přepravní listiny, obsahující-li všechny údaje stanovené pro mezinárodní (prvotní) celní prohlášku.

Provedení celního řízení.

§ 18.

(1) Celnice především zjistí, je-li návrh na celní řízení úplný a doložen předepsanými doklady. Není-li tomu tak, vyzve celnice celního účastníka, aby ve lhůtě, kterou zároveň určí, návrh doplnil nebo doložil scházejícími doklady. Nevyhoví-li celní účastník výzvě a brání-li vady návrhu provedení řízení, celnice návrh odmítne a pokud je to třeba, učiní na náklad a nebezpečí celního účastníka vhodné opatření, aby se zabránilo nedovolenému nakládání se zbožím; zejména může uložit zboží v celním skladišti, v provozním skladišti nebo mimo celní skladiště.

(2) Na základě úplného a řádně doloženého návrhu provede celní orgán prohlídku zboží. Celní účastník je povinen připravit zboží k prohlídce podle pokynu celnice, podávat potřebná vysvětlení a strpět odebrání vzorků potřebných pro celní řízení. Nesplní-li celní účastník tuto povinnost, učiní celnice obdobné opatření jako při odmítnutí návrhu (odstavec 1).

(3) Provádí-li se v cestovním styku celní řízení jen podle výsledku celní prohlídky a zjistí-li se při této prohlídce zboží zálučně ukryté, má se za to, že zboží mělo být odňato celní kontrole.

(4) Celní prohlídka se může omezit podle druhu navrženého celního řízení na zjištění množství zboží (hrubá váha, počet kusů a pod.), a je-li zboží zabaleno, na počet nákladových kusů, jejich značky, čísla a druh obalu, po případě na zjištění, zda celní závěra je neporušena (vnější celní prohlídka).

(5) Má-li být zjištěn obsah zásilky, je celní účastník povinen provést všechny úkony nutné k otevření zásilky. Prohlídka obsahu zásilky (vnitřní celní prohlídka) musí být konána tak, aby se nepoškodilo zboží ani obal. Touto celní prohlídkou se zjistí druh, množství a po případě jakost zboží. Přitom celnice kontroluje správnost údajů v předložených dokladech.

(6) Celnice může omezit prohlídku na tolik nákladových kusů, kolik uzná za nutno, aby se mohla s dostatečnou jistotou přesvědčit o obsahu zásilky (namátková prohlídka); na výběr těchto kusů celní účastník vliv nemá. Nákladové kusy nemusí být otevřeny, jestliže se zboží projednává podle hrubé nebo čisté váhy zjištěné srážkou táry a nemá-li celnice nebo jiný příslušný orgán státní správy po-

chybnosti o obsahu jednotlivých nákladových kusů. Celnice označí v celním dokladu nebo v průvodní listině nákladové kusy, které byly podrobeny vnitřní prohlídce.

(7) Vzorek smí celnice odebrat jen v přítomnosti celního účastníka a jen v nutném množství. Obsah nákladových kusů nemá tím být porušen. Vzorky se zpravidla nevracejí; celní účastník si však může vyhradit vrácení nespotřebovaných vzorků. Celní správa neodpovídá za poškození nebo zničení vzorků, pokud k poškození nebo zničení došlo při jejich zkoušení.

§ 19.

(1) Podle výsledku prohlídky zboží a se zřetelem k předloženým dokladům a k podanému vysvětlení celnice projedná zboží, t. j. rozhodne, zda zboží propustí do navrženého oběhu, za jakých podmínek (na př. že zboží bude použito k určitému účelu nebo že jím bude nakládáno určitým způsobem) a pro koho.

(2) Jakmile budou splněny podmínky rozhodnutí, propustí celnice zboží do navrženého oběhu (ukončí celní řízení), a to zpravidla tím, že vydá doklad o provedeném celním řízení. Dokud doklad není vydán, nesmí být zboží s celníště nebo s místa, kde se projednává, přemístěno, nedá-li k tomu celnice výjimečně souhlas.

(3) Celnice může výjimečně povolit, aby bylo s dováženým zbožím nakládáno určitým způsobem již před skončením celního řízení, vyžaduje-li to obecný zájem a není-li nebezpečí, že se tím porušuje dovozní plán.

(4) Rozhodnutí o propuštění zboží k vývozu celnice na návrh celního účastníka zruší, jestliže zboží ještě nevystoupilo do ciziny. Celnice může před tímto rozhodnutím požadovat, aby jí bylo zboží s potřebnými doklady dodáno.

(5) Orgán celní správy se může novou celní prohlídkou, po případě jiným vhodným způsobem přesvědčit, zda celní řízení bylo provedeno v souladu s celními předpisy.

§ 20.

(1) Dokud není celní řízení skončeno, není celní správa povinna vydat zboží ani prokuratuře, ani soudu, ani jinému orgánu, pokud není o vydání žádáno k účelům trestního řízení.

(2) Jestliže celnice vydala zboží před skončením celního řízení, je prokuratura, soud nebo orgán, jemuž bylo vydáno, povinen zařídit dodání zboží celnici k provedení celního řízení dříve, než je vydá oprávněnému.

(3) Je-li celnici známo, že ten, komu má být zboží propuštěno do volného oběhu v tuzemsku, je omezen v právu volně nakládat se svým majetkem, vydá mu celnice zboží pouze se souhlasem orgánu, který omezení nakládání s majetkem nařídil.

§ 21.

Následky nedostatku
součinnosti celního účastníka
nebo neúplnosti návrhu.

(1) Návrh na celní řízení musí být podán do 48 hodin po dodání zboží celnici; tuto lhůtu může celnice ze závažných důvodů prodloužit. Nepodá-li celní účastník návrh na celní řízení ve stanovené nebo v prodloužené lhůtě nebo nedoplní-li neúplný návrh nebo scházející doklady ve lhůtě, kterou mu celnice zároveň určí, učiní celnice na jeho náklad a nebezpečí vhodné opatření, aby se zabránilo nedovolenému nakládání se zbožím (§ 18 odst. 1).

(2) Nepodá-li celní účastník řádný návrh ani do dalších 3 dnů, podléhá-li zboží rychlé zkáze, jinak do dalších 30 dnů po uplynutí lhůty zmíněné v odstavci 1, celnice prodá zboží podle předpisů o dražbách mimo exekuci nebo je odevzdá k takovému prodeji příslušnému výkonnému orgánu okresního národního výboru. Celnice může třídenní a třicetidenní lhůty prodloužit nebo zkrátit; o prodeji (odevzdání k prodeji) zboží, jakož i o prodloužení nebo zkrácení lhůty, vyzoomí celního účastníka. Z výtěžku dražby se uhradí především dražební náklady, pak náklady spojené s úschovou a dopravou, clo a dávky, po případě celní náhrada. Zbytek výtěžku se vyplatí tomu, kdo prokáže, že byl celním účastníkem; nestane-li se tak do roka po prodeji zboží, případně tento zbytek státu.

(3) Stejným způsobem může celnice prodat i projednané zboží, nebudou-li ve stanovené lhůtě splněny podmínky pro jeho propuštění, jakož i naložit s výtěžkem z tohoto prodeje.

§ 22.

Osoby oprávněné a zavázané
z projednání zboží.

(1) Celním projednáním zboží vznikají oprávnění a závazky celnímu zájemci. Celním

zájemcem je ten, pro koho celnice propustí zboží do navrženého oběhu (t. j. ten, pro koho propustí zboží do volného nebo záznamního oběhu nebo koho postihuje povinnost dodat poukázané zboží celnici, po případě ten, pro koho bylo zboží uskladněno).

(2) Celní účastník odpovídá za splnění závazků vzniklých projednáním zboží, dokud neodevzdá celnímu zájemci uvedenému v návrhu na celní řízení doklad o provedeném celním řízení a dokud nevydá celnímu zájemci zboží v těch případech, v nichž vydání zboží přichází v úvahu.

(3) Celní správa může se souhlasem dotčených osob povolit, a to jak při celním řízení, tak i později, aby třetí osoba převzala zcela nebo zčásti závazky vzniklé projednáním zboží.

(4) Celní správa může též dát souhlas, aby se jí někdo zaručil za splnění závazků vzniklých projednáním zboží, zejména za zaplacení cla a celní náhrady; rukojmí je zavázán stejně jako ten, za koho se zaručil. Celní správa může od rukojmího požadovat splnění závazku, i když neupomenula hlavního dlužníka.

§ 23.

Osvobození od celní prohlídky.

(1) Od celní prohlídky se upouští u prezidenta republiky, u předsedy a místopředsedy Národního shromáždění, u předsedy vlády a jeho náměstků, u členů vlády a členů průvodu všech těchto osob při cestách z ciziny a do ciziny pokud jde o jejich zavazadla, která jsou dopravována dopravním prostředkem, jímž cestují. Totéž platí i o rodinných příslušnících těchto osob, cestují-li s nimi společně.

(2) Za podmínky vzájemnosti se upouští od celní prohlídky při cestách z ciziny a do ciziny, jde-li o

a) hlavy cizích států, předsedy vlád cizích států a jejich náměstky, členy vlád cizích států, předsedy a náměstky předsedů zákonodárných sborů cizích států a členy jejich průvodu,

b) přednosta cizích diplomatických zastupitelstev pověřených u vlády Československé republiky (velvyslance, vyslance, *chargés d'affaires*), rady, tajemníky a *attachés* (vojenské, obchodní a jiné odborné přídělnice) cizích diplomatických zastupitelstev v Československu,

- c) předsedy a členy cizích delegací na diplomatické konference svolávané do Československé republiky a pro jiné osoby požívající exterritoriality podle mezinárodního práva (na př. pro generálního tajemníka Organizace Spojených národů, členy Dunajské komise),
- d) přednosta efektivních konsulárních úřadů cizích států působících v Československé republice (generální konsuly, konsuly a vicekonsuly), pokud jsou konsulárními úředníky z povolání a příslušníky státu, který je jmenoval,
- e) příslušníky rodin osob uvedených pod a) až d), cestující-li s nimi společně.

(3) Od celní prohlídky se dále upouští u osob, kterým to ústřední celní správa povolila vydáním zvláštní propustky nebo jiným způsobem, nebo u osob, které se vykážou propustkou vydanou ministerstvem zahraničních věcí nebo československým zastupitelským úřadem v cizině podle směrnic dohodnutých s ústřední celní správou.

(4) Za podmínky vzájemnosti nepodléhá celní prohlídce zapečetěná diplomatická pošta, kterou veze kurýr tímž dopravním prostředkem, kterým cestuje. Kurýr se musí vykázat seznamem, jež vyhotovil a pečeti opatřil úřad, který diplomatickou poštu odesílá. V seznamu musí být uveden počet kusů diplomatické pošty a druh obalu; jednotlivé kusy a druhy jejich obalu musí souhlasit se seznamem. Totéž platí o zapečetěné diplomatické poště (zásilkách) dopravované jinak než kurýrem; v seznamu, který poštu doprovází, musí být však uvedena též adresa úřadu nebo orgánu, jemuž je pošta určena.

(5) Diplomatická pošta (zásilky) zasilaná ministerstvem zahraničních věcí nebo československými zastupitelskými úřady se propustí při dovozu nebo při vývozu bez celní prohlídky za předpokladu, že obsahuje jen listiny a jiné předměty určené pro služební účely. Pošta musí být doprovázena seznamem, jež vyhotovilo a pečeti opatřilo ministerstvo zahraničních věcí nebo zastupitelský úřad, který jí odesílá a který podepsala osoba k tomu zmocněná. V seznamu musí být uveden počet kusů a druh obalu. Jednotlivé kusy pošty musí být opatřeny adresou úřadu nebo orgánu, jemuž jsou určeny, a pečeti úřadu, který poštu odesílá, a musí souhlasit se seznamem co do počtu kusů a druhu obalu.

Oddíl druhý.

Druhy celního řízení.

§ 24.

Úvodní ustanovení.

(1) Dovážené zboží se propustí buď do volného nebo do záznamního oběhu v tuzemsku; dokud se tak nestane, zboží se poukazuje nebo uskladňuje.

(2) Vyvážené zboží se propustí do volného nebo do záznamního oběhu v cizině. Zboží projednané k vývozu jinou než pohraniční celnicí se k výstupu do ciziny poukazuje; může být též uskladňováno v celním skladišti.

(3) Provážené zboží se poukazuje nebo uskladňuje.

(4) Zboží, které má být přepraveno přes cizí státní území, se zpravidla poukazuje.

(5) Přepravní styk přes cizí státní území povoluje celnice, u níž zboží vystupuje, v dohodě s celnicí, u níž zboží vstupuje a v dohodě s příslušnými orgány ministerstva vnitra místa vstupu a výstupu zboží.

(6) Celní řízení, kterému se podrobuje zboží dopravované po tratích vedoucích částečně přes cizí státní území (peážní doprava), upravují příslušné mezinárodní smlouvy o dopravě po těchto tratích.

(7) Zboží propuštěné do záznamního oběhu, zboží poukázané, zboží uskladněné a zboží propuštěné k vývozu, které ještě nevystoupilo do ciziny, podléhá celní kontrole a celnímu řízení. Celní kontrole podléhá též zboží osvobozené od cla, dokud nebyly splněny podmínky celního osvobození.

I. Dovoz.

Záznamní oběh v tuzemsku.

§ 25.

(1) Do záznamního oběhu v tuzemsku se propustí zboží dovážené s podmínkou, že bude ve stanovené lhůtě vyvezeno zpět do ciziny.

(2) Do záznamního oběhu v tuzemsku lze propustit zejména:

- zboží na nejistý prodej a na ukázkou,
- zboží k dočasnému užívání,
- zboží k pokusům, k napodobení nebo k vyzkoušení,
- zboží na výstavy a veletrhy,

- e) zboží k soutěžím, závodům a k jiným veřejným vystoupením,
- f) zboží k opravě,
- g) vzorky pro potřebu obchodních cestujících,
- h) dopravní prostředky,
- ch) dobytek na pastvu nebo k vykonávání polních a jiných prací v pohraničním styku,
- i) zboží na sklad,
- j) obaly dovážené k plnění,
- k) zboží k zušlechtnění.

(3) Jde-li o zboží dovážené k zušlechtnění, jehož hodnota přesahuje 20.000 Kčs, povoluje jeho propuštění do záznamního oběhu v tuzemsku ústřední celní správa. V ostatních případech jsou oprávněny propustit zboží do záznamního oběhu v tuzemsku všechny vnitrozemské, nádražní a přístavní celnice. Silničním celnicím přísluší propouštět do záznamního oběhu v tuzemsku silniční dopravní prostředky osobám, které nemají bydliště v tuzemsku. Rovněž mohou tyto celnice propouštět do záznamního oběhu v tuzemsku zboží dovážené v cestovním a v pohraničním styku.

§ 26.

(1) Orgán, který povoluje propuštění zboží do záznamního oběhu v tuzemsku nebo který je oprávněn zboží do tohoto oběhu propustit, stanoví zejména, za jakých podmínek se zboží propustí do záznamního oběhu a v jaké lhůtě musí být dodáno celnici k projednání k zpětnému vývozu, jak se zajišťuje jeho totožnost a zda, v jaké výši a jakým způsobem má být dána jistota za celní náhradu.

(2) Při projednávání zboží do záznamního oběhu v tuzemsku stanoví celnice k zpětnému vývozu lhůtu, která nesmí přesahovat lhůtu stanovenou v dovozním dokladu (v ohlášce, v povolení a pod.). Záznamní lhůtu může prodloužit nejvýše na dobu, na kterou byla prodloužena platnost dovozního dokladu.

(3) Jinak platí o celním řízení při dovozu zboží, které má být propuštěno do záznamního oběhu v tuzemsku, ustanovení o projednávání zboží do volného oběhu v tuzemsku.

§ 27.

(1) Totožnost zboží se zajišťuje podle povahy zboží a účelu záznamního oběhu buď otiskem úředního razítka, připevněním olůvka, pečeti, přesným popisem, vyobrazením, odebráním vzorku, sepsáním továrních značek a výrobních čísel nebo jiným vhodným způsobem. V zušlechťovacím oběhu se může upustit od zajištění totožnosti a vývoz zušlechtěného zboží se může kontrolovat podle klíče určeného výrobou na zkoušku nebo podle dobrozdání znalců.

(2) Jistota za celní náhradu může být dána hotově v československých penězích nebo v té měně, v níž je dovoleno platit clo, dále zástavou vkladních knížek státní spořitelny, které znějí na doručitele a nejsou vinkulovány, zástavou státních dlužních úpisů nebo se souhlasem celnice jiným vhodným způsobem. Od organizací státního socialistického sektoru se jistota za celní náhradu nepožaduje.

(3) Celnice může na žádost celního účastníka nebo na žádost celního zájemce povolit, aby třetí osoba (§ 22 odst. 4) převzala zcela nebo zčásti oprávnění a závazky vyplývající z projednání zboží do záznamního oběhu v tuzemsku; zejména může povolit, aby místo celního zájemce nebo vedle něho zpracoval zboží v zušlechťovacím styku někdo jiný.

§ 28.

(1) Zboží propuštěné do záznamního oběhu v tuzemsku podléhá celní kontrole

(2) Vyžadují-li toho zvláštní okolnosti, může být zřízen v závodě stálý celní dohled na zpracování zboží v záznamním oběhu. Celní správa se může kdykoliv přesvědčit, zda není se zbožím v záznamním oběhu nakládáno nedovoleným způsobem.

§ 29.

Odchytky a podrobnosti o celním řízení týkajícím se veřejných dopravních prostředků a o nakládání s nimi v záznamním oběhu v tuzemsku stanoví celní řády.

§ 30.

Zboží zaznamenané při dovozu může být trvale ponecháno v tuzemsku jen po propuštění do volného oběhu v tuzemsku.

§ 31.

Volný oběh v tuzemsku.

(1) Do volného oběhu v tuzemsku se propustí zboží, které má zůstat trvale v tuzemsku.

(2) Zboží propuštěné nepodmíněně do tohoto oběhu se s hlediska celních předpisů posuzuje jako zboží vyrobené v tuzemsku a může jím být s hlediska těchto předpisů volně nakládáno.

(3) Zboží propuštěné do volného oběhu v tuzemsku podmíněně (na př. s podmínkou, že ho bude použito jen k určitému účelu nebo že bude stěhovaných svršků dále používáno po stanovenou dobu), podléhá celní kontrole, pokud jde o splnění stanovené podmínky.

II. Vývoz.

§ 32.

Záznamní oběh v cizině.

(1) Do záznamního oběhu v cizině se propustí zboží vyvážené s podmínkou, že bude ve stanovené lhůtě dovezeno zpět.

(2) Do záznamního oběhu v cizině se propouštějí též obaly, kterých lze opětovně použít a které nebyly prodány se zbožím.

(3) Povolení k zušlechtění zboží v záznamním oběhu v cizině uděluje ústřední celní správa.

(4) Celní kontrolu nad zbožím v záznamním oběhu v cizině provádí celní správa pomocí dokladů (vlastních, celního zájemce, celního účastníka nebo jiných dokladů), po případě jiným vhodným způsobem.

(5) Jinak platí o záznamním oběhu v cizině přiměřeně ustanovení o záznamním oběhu v tuzemsku.

§ 33.

Volný oběh v cizině.

(1) Do volného oběhu v cizině se propustí zboží, které má trvale zůstat v cizině. Jakmile takové zboží vystoupilo do ciziny, může jím být s hlediska celních předpisů volně nakládáno.

(2) Ve vývozu zaznamenané zboží může být trvale ponecháno v cizině jen po propuštění do volného oběhu v cizině. Při projednávání do volného oběhu v cizině se takové zboží nemusí dodat celnici.

III. Pomocné druhy celního řízení.

Poukazování.

§ 34.

Celnice poukazuje zboží, jestliže zboží má být dopraveno pod celní kontrolou k jiné celnici k dalšímu celnímu řízení.

§ 35.

(1) Poukazující celnice vyhotoví o poukázání zboží doklad (celní průvodku), který doprovází zásilku k celnici, jíž bylo zboží poukázáno.

(2) Při poukázání zboží při dovozu a při průvozu provede celnice zpravidla jen vnější prohlídku zboží; má-li však pochybnosti, že označení obsahu zásilky nebo jiné údaje neodpovídají skutečnosti, provede vnitřní prohlídku. Při poukázání zboží při vývozu provede celnice, která zboží projednává k vývozu, vždy též vnitřní prohlídku zboží; nemá-li pochybnosti o obsahu zásilky, o správnosti označení druhu zboží a pod., může provést namátkovou prohlídku.

(3) Pokud povaha zboží nebo způsob dopravy nevyklučují připojení závěry, dá celnice poukázané zboží pod celní závěru. Celní závěra může být buď kusová nebo prostorová; kusová se dává na zboží nebo na jeho obal, prostorová na zařízení uzavírající prostor dopravních prostředků.

(4) Mají-li být podle mezinárodních smluv vzájemně uznávány celní závěry smluvních států, posuzují celnice tyto závěry, jsou-li neporušené, jako vlastní závěry.

(5) O skládání jistoty za celní náhradu platí obdobně ustanovení o skládání jistoty za celní náhradu v záznamním oběhu v tuzemsku.

§ 36.

(1) Dopravní podnik, který převzal celní průvodku (celní zájemce), je povinen dodat zboží celnici, které bylo poukázáno, a to ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s příslušnými doklady.

(2) Bylo-li zboží s celní průvodkou odevzdáno dopravním podnikem k dopravě dalšímu dopravnímu podniku, přechází povinnost stanovená v předcházejícím odstavci na tento podnik.

(3) Povinnost dopravního podniku (odstavce 1 a 2) vyplývající z poukazovacího řízení zanikne, bylo-li poukázané zboží s celní průvodkou a s příslušnými doklady dodáno celníci, které bylo poukázáno, ve stanovené lhůtě, v nezměněném stavu a s neporušenou celní závěrou.

§ 37.

(1) Celnice, které bylo poukázané zboží dodáno, se přesvědčí, zda nebyla porušena celní závěra, zda byla dodržena lhůta, zda jde o zboží uvedené v příslušných dokladech a zda nebylo se zbožím nakládáno nedovoleným způsobem.

(2) Došlo-li při dopravě zboží v důsledku nehody k překročení lhůty, k porušení celní závěry nebo ke změně stavu zboží, je dopravce povinen tuto okolnost hlásit nejbližší celnici nebo nejbližšímu příslušnému výkonnému orgánu národního výboru nebo příslušnému orgánu ministerstva vnitra. Tyto orgány vydají dopravci potvrzení o tom, že nehodu hlásil, po případě o tom, že jeho údaje o nehodě jsou správné.

U s k l a d ě n í.

a) Celní skladiště.

§ 38.

(1) Celnice projedná zboží k uložení v celním skladišti, jestliže to celní účastník navrhne.

(2) V celním skladišti se zpravidla uskládá jen zboží, které bylo dopraveno z ciziny a nebylo ještě projednáno do volného nebo záznamního oběhu v tuzemsku, jakož i zboží projednané k vývozu, po případě zboží, jimž má být uskládněné zboží doplněno, dolito a pod.

§ 39.

(1) Celní skladiště se zřizují, vyžadují-li to dopravní nebo jiné hospodářské důvody, a to zpravidla v sídlech celnic.

(2) Zřídit celní skladiště povoluje ústřední celní správa především hospodářským organizacím státního socialistického sektoru. Povolení k provozování skladiště se uděluje na určitou dobu s výhradou, že je možno kdykoliv je odvolat.

(3) K žádosti o povolení zřídit celní skladiště je nutno připojit stavební plán budovy, v níž má být skladiště provozováno, a návrh skladištního řádu.

§ 40.

(1) Provozovatel celního skladiště je povinen udržovat skladiště v dobrém stavu, bezpečně je uzavírat a starat se, aby bylo zamezeno požáru a ztrátě zboží.

(2) Celnice zpravidla spoluzavírá celní skladiště. Zámky pro spoluzávěru opatří celnice na náklad provozovatele celního skladiště.

§ 41.

(1) Zboží, které má být uloženo v celním skladišti, podrobí celnice prohlídce, aby bylo zjištěno, je-li k takovému uložení způsobilé.

(2) O propuštění zboží k uložení v celním skladišti vydá celnice doklad.

(3) O jistotě za celní náhradu platí obdobně ustanovení o jistotě za celní náhradu v zá-
znamním oběhu v tuzemsku.

§ 42.

(1) Celní zájemce je povinen pečovat, aby zboží uložené v celním skladišti bylo udržováno v dobrém a nezměněném stavu. Celní zájemce je oprávněn se souhlasem celní správy a za celního dohledu se zbožím též jinak účelně nakládat, na př. prohlížet, přebalovat, nově označovat, dělit, čistit, doplňovat, do-
lévat a brát z něho vzorky.

(2) Provozovatel celního skladiště je povinen řádně uschovávat zboží a nepodnikat nic, čím by se změnil jeho stav; bez povolení celnice nesmí ze zboží nic vydávat.

(3) Zboží smí být zpravidla uloženo v celním skladišti nejdéle po dobu jednoho roku. Celnice je oprávněna tuto lhůtu ze závažných důvodů zkrátit nebo prodloužit.

§ 43.

(1) Při dalším celním řízení je celní účastník povinen předložit doklad o celním projednání zboží k uložení do celního skladiště.

(2) Zboží uložené v celním skladišti projedná celnice v dalším celním řízení podle množství a stavu zjištěného při vydání ze skladiště. Zjistí-li však celnice při celním řízení úbytek na váze, který nevznikl přírodním vlivem nebo omylem při vážení, vybere z úbytku celní náhradu; zjistí-li přírůstek, který vznikl přírodním vlivem nebo omylem, vezme za základ dalšího řízení množství zjištěné při uložení zboží do celního skladiště.

§ 44.

b) Uložení zboží mimo celní skladiště.

(1) Celnice může ve výjimečných případech povolit, aby zboží, které se obvykle uskládá v celním skladišti, bylo na přechodnou dobu uloženo mimo celní skladiště.

(2) O ukládání zboží mimo celní skladiště, jakož i o právech a povinnostech celního zájemce a toho, u něhož je zboží uloženo, platí přiměřeně ustanovení § 38 a §§ 40 až 43.

§ 45.

c) Provozní skladiště.

(1) Zboží, které se obvykle uskládá v celním skladišti, je možno uložit též do zvláštních prostorů provozních skladišť podniků veřejné dopravy nebo skladištních podniků (dále jen „provozní skladiště“); tyto prostory určí podnik v dohodě s příslušnou celnicí.

(2) Provozní skladiště musí být zařízeno tak, aby se dalo bezpečně uzavírat; uzavírá je podnik veřejné dopravy nebo skladištní podnik a celnice může mít spoluzávěru, uzná-li to za nutné.

(3) Se souhlasem celnice a podniku veřejné dopravy nebo skladištního podniku může být se zbožím uloženým v provozním skladišti nakládáno obdobně jako se zbožím uloženým v celním skladišti.

§ 46.

Potvrzení výstupu.

(1) Výstup projednaného zboží dopravovaného do ciziny potvrzuje pohraniční celnice bez návrhu, předloží-li celní účastník potřebné doklady.

(2) Pohraniční celnice je oprávněna předsvědčit se celní prohlídkou, zda zásilka odpovídá průvodním a jiným dokladům (zejména dokladům podle předpisů o kontrole dovozu, vývozu a průvozu zboží, podle předpisů o celní statistice). Takovou prohlídku je povinna vykonat, má-li podezření, že s obsahem zásilky bylo nakládáno nedovoleným způsobem.

Oddíl třetí.

Všeobecná oprávnění celní správy a povinnosti vůči celní správě.

I. Celní kontrola.

§ 47.

(1) Orgány celní správy, které jsou pověřeny výkonem celní kontroly nad zbožím dopravovaným po železnici, po vodě, po silnici nebo letadly, jsou ve službě oprávněny předsvědčit se, zda dopravní podnik plní své povinnosti podle předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou, zejména podle předpisů o kontrole dovozu, vývozu a průvozu zboží, podle předpisů celních a devisorých. Jsou též oprávněny prohlédnout a doprovázet dopravní prostředky a zařídit vše, co uznají za nutné k zajištění zájmů zahraničního obchodu.

(2) Orgány celní správy, které se vykáží služební průkazkou a vedoucímu dopravního podniku oznámí, že vykonají celní kontrolu, mohou při výkonu svých kontrolních a dozorcích oprávnění vstupovat též do budov a prostorů na nádražích, v přístavech a na letištích.

(3) V dopravě poštou jsou orgány celní správy oprávněny předsvědčit se zejména, zda pošta zachovává předpisy o kontrole dovozu, vývozu a průvozu zboží, předpisy celní, jakož i jiné předpisy o oběhu zboží ve styku s cizinou, a zda učinila opatření, aby všechny vyvážené a dovážené zásilky byly podrobeny celnímu řízení.

§ 48.

(1) Celní správa může stíhat a bez ohledu na práva třetích osob zadržet zboží, které uniklo nebo se vyhnulo celní kontrole nebo s nímž bylo naloženo nedovoleným způsobem; tím není dotčena případná odpovědnost podle trestních předpisů.

(2) Pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, nemůže celní správa zadržovat zboží tomu, kdo při jeho nabytí nevěděl a ani z okolností, za jakých ho nabyl, nemohl poznat, že jde o zboží, které uniklo celní kontrole.

§ 49.

Oprávnění, která podle zvláštních předpisů přísluší orgánům celní správy při kontrole oběhu zboží ve styku s cizinou, nejsou dotčena.

II. Zvláštní povinnosti orgánů a podniků veřejné dopravy.

§ 50.

(1) Orgány a podniky veřejné dopravy upraví jízdní řády tak, aby celnice měly dostatek času k provedení celního řízení.

(2) Orgány a podniky veřejné dopravy opatří pro výkon celní služby vhodné místnosti a prostory položené tak, aby pracovní postup celních orgánů a orgánů s nimi spolupracujících byl co nejučelnější.

(3) Podniky veřejné dopravy jsou povinny místnosti, které odevzdaly k užívání celnici, po dohodě s celnicí udržovat v dobrém stavu, uklízet je, vytápět a osvětlovat, a to pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak, za náhradu skutečných vlastních nákladů podniků veřejné dopravy.

(4) Vyžaduje-li provoz dopravního podniku stálou přítomnost orgánů celní správy (na př. u celnic na letištích nebo u některých pohraničních celnic), je nutno zejména při stavbě provozních budov dopravních podniků pamatovat, aby v blízkosti byly byty pro zaměstnance celní správy.

(5) Podniky veřejné dopravy jsou povinny bezplatně dopravovat zaměstnance celní správy, pokud vykonávají celní službu za dopravy. Podrobnosti upraví celní řády pro jednotlivé druhy dopravy.

III. Celní náhrada.

§ 51.

(1) Kdo odejme zboží celní kontrole, ačkoli ví, že jde o zboží takové kontrole podléhající, nebo kdo nedodrží povinnosti uložené mu celním zákonem a předpisy vydanými k jeho provedení nebo povinnosti týkající se nakládání se zbožím uložené mu v celním řízení, je povinen zaplatit celní správě celní náhradu.

(2) Základem pro vyměření celní náhrady je clo a cena zboží. Nebude-li možno zjistit bližší sazební povahu zboží, je základem nejvyšší sazba platná pro příslušný druh zboží a jeho cena.

(3) Celní náhrada se vyměří podle stavu a předpisů, kdy zboží bylo posledně před vznikem povinnosti k náhradě projednáno, a neprošlo-li celním řízením podle stavu a předpisů, kdy zboží bylo dopraveno přes hranice. Nebude-li možno zjistit, kdy zboží bylo dopraveno přes hranice, vyměří se celní náhrada podle stavu zboží a podle předpisů platných v době, kdy dojde k vyměření celní náhrady.

(4) Celní správa může požadovat celní náhradu až do plné výše základu.

(5) Povinnost k celní náhradě se nedotýká povinnosti zaplatit clo, bude-li zboží projednáno do volného oběhu. Rovněž není touto povinností dotčeno stíhání podle trestních předpisů.

(6) Celní náhradu vymáhají příslušné výkonné orgány národních výborů podle předpisů o vymáhání daní.

§ 52.

Pro celní náhradu vázne na zboží podléhající celní kontrole zákonné zástavní právo, dokud je má u sebe celní správa nebo osoba povinná k celní náhradě nebo nabyvatel zboží, ledaže by šlo o nabyvatele, jemuž nemůže být zboží zadržováno (§ 48 odst. 2).

§ 53.

Prominutí celní náhrady.

(1) Celnice může celní náhradu zcela nebo zčásti prominout, budou-li pro překročení lhůty stanovené v celním řízení nebo pro porušení celní závěry zjištěny závažné omluvné důvody, jakož i tehdy, jestliže úbytek na váze zjištěný při vydání uskladněného (uloženého) zboží vznikl přebalováním nebo jiným nakládáním se zbožím.

(2) V ostatních případech může celní náhradu zcela nebo zčásti prominout ústřední celní správa.

§ 54.

Vrácení jistoty za celní náhradu.

Celnice vrátí jistotu za celní náhradu nebo její část zbývající po uhrazení celní náhrady, jakmile pomine důvod, pro který byla jistota složena.

§ 55.

Promlčení práva vyměřit a vymáhat celní náhradu.

(1) Právo státu vyměřit a vymáhat celní náhradu se promlčuje ve třech letech.

(2) Promlčecí doba počíná prvním dnem roku, který následuje po roce, v němž nastala skutečnost zakládající povinnost k celní náhradě. Opatření směřující k vyměření nebo k vymáhání celní náhrady, pokud bylo sděleno osobě povinné k náhradě, má za následek, že prvním dnem příštího roku počíná nová promlčecí doba.

§ 56.

Promlčení nároku na vrácení celní náhrady a jistoty za celní náhradu.

Narok na vrácení celní náhrady a jistoty za celní náhradu se promlčuje do roka po vzniku nároku. Uplatnění nároku vůči celní správě má za následek běh nové promlčecí doby.

ČÁST ČTVRTÁ.

O cle.

I. Clo a jeho druhy.

§ 57.

(1) Clo se vybírá ze zboží dováženého (dovozní clo) a ze zboží vyváženého (vývozní clo).

(2) Předmět, základ a výši cla stanoví celní sazebník; sazebník doplňují a vykládají vysvětlivky.

(3) Obsahuje-li mezinárodní smlouva odchýlná ustanovení o cle, platí ustanovení smluvní (smluvní clo).

(4) Dovoznímu clu podléhá zásadně všechno dovezené zboží s výjimkou zboží, jež je v celním sazebníku nebo v mezinárodní smlouvě výslovně označeno za zboží prosté cla.

(5) Staré, upotřebené nebo poškozené zboží podléhá clu jako zboží nové nebo nepoškozené, nestanoví-li toto nařízení nebo celní sazebník jinak.

(6) Bylo-li zboží dopravené z ciziny poškozeno před tím, než bylo dodáno celnici k projednání do volného oběhu tak, že ho nemůže být použito k původnímu účelu, může celnice clo úměrně snížit.

(7) Jestliže zboží podlehlo zkáze nebo bylo úplně zničeno před propuštěním do volného oběhu, celnice od vyměření cla upustí.

(8) Vyvážené zboží podléhá vývoznímu clu, jen pokud na ně celní sazebník výslovně clo stanoví.

§ 58.

(1) Zboží pocházející ze států, s nimiž bylo ujednáno smluvní clo, nebo ze států požívajících nejvyšších výhod vylívá se podle smluvních sazeb.

(2) Za zboží pocházející z určitého státu se považují jeho přírodní suroviny, přírodní plodiny a výrobky zemědělské a průmyslové. Bylo-li však toto zboží dále podstatně zpracováno nebo zušlechtěno v jiném státě, považuje se za zboží pocházející z tohoto státu.

(3) Zboží tuzemského původu vracející se z ciziny, u něhož nebylo upuštěno od vybrání cla, projedná celnice podle smluvních sazeb.

(4) Navrhne-li celní účastník, aby zboží bylo vyceleno podle smluvní sazby, je povinen uvést a prokázat zemi původu. K průkazu stačí zpravidla doklady zásilku doprovázející. Nepovažuje-li celnice takový průkaz za dostačující, je celní účastník povinen prokázat správnost svého údaje jiným vhodným způsobem (účty, korespondencí a pod.). Nemůže-li celní účastník podat průkaz ihned, vyměří celnice clo podle všeobecné celní sazby a stanoví přiměřenou lhůtu k předložení dokladů. Budou-li doklady ve stanovené lhůtě předloženy, celnice přeplatek vrátí.

(5) Ústřední celní správa může stanovit, že původ zboží má být prokázán osvědčením původu, které vydá příslušný cizozemský úřad.

II. Celní osvobození.

§ 59.

Předměty pro potřebu hlav cizích států.

Od cla jsou osvobozeny všechny předměty dovážené pro potřebu hlav cizích států a členů jejich družiny v souvislosti s jejich pobytem v tuzemsku.

§ 60.

Předměty pro potřebu diplomatických a jiných exteritoriálních osob a pro úřední potřebu diplomatických zastupitelstev a konsulárních úřadů.

O celním osvobození předmětů pro potřebu diplomatických a jiných exteritoriálních osob a pro úřední potřebu diplomatických zastupitelstev a konsulárních úřadů cizích států, působících v Československé republice, platí zvláštní předpisy.

§ 61.

Předměty důležité pro trestní řízení.

Předměty důležité pro trestní řízení propustí celnice bez cla, potvrdí-li tuto okolnost příslušný prokurátor, soud nebo jiný orgán, jemuž náleží ve věci konat trestní řízení.

§ 62.

Dary hlav cizích států, cizích vlád, čestné ceny, vyznamenání a pod.

Dary hlav cizích států, cizích vlád a jejich členů a jiných veřejných činitelů a úřadů cizích států, jakož i udělené čestné ceny, řády, vyznamenání, odznaky a pod., propustí celnice bez cla, bude-li darování (udělení) prokázáno vhodným způsobem.

§ 63.

Cestovní potřeby.

(1) Od cla jsou osvobozeni všechny cestovní potřeby cestujících včetně členů posádek dopravních prostředků, pokud druh a množství těchto potřeb odpovídá délce a účelu cesty.

(2) Za cestovní potřeby se považují všechny předměty určené k vlastnímu užívání cestujících nebo k výkonu povolání (na př. oděv, obuv, obvyklé osobní šperky, hodinky, a to i z drahých kovů, pracovní náčiní a nářadí, přístroje, nástroje včetně nástrojů hudebníků a jiných umělců, nápoje, potraviny a jiné poživatiny, léky, tabák a tabákové výrobky, kufry, aktovky, filmové a fotografické přístroje, lovecké zbraně, střelné zbraně pro osobní bezpečnost, náboje do zbraní, cestovní radio-přijímací a telefonní přístroje, přenosné psací stroje, přenosné diktafony, jízdní kola, dětské kočárky, vozíky pro nemocné, skládací a jiné sportovní čluny a jiná sportovní výstroj).

(3) Za množství odpovídající délce a účelu cesty se považuje na př. 200 cigaret nebo přiměřené množství jiných tabákových výrobků nebo tabáku, 3 kg potravin různého druhu, 2 litry vína, 1 litr lihovin, 1/2 litru kolínské nebo jiné toaletní vody, 3 tučty fotografických desek nebo tři svitky fotografického filmu, úzký kinofilm do délky asi 100 m, 200 loveckých nábojů.

(4) Není rozhodným, zda cestovní potřeby jsou nové nebo opotřebené. Od cla jsou osvo-

bozeny i cestovní potřeby, které si cestující zasílá napřed nebo které jsou mu zasílány dodatečně. Při dovozu mohou být předměty větší ceny zapsány do zvláštního seznamu, který celnice potvrdí; seznam je pro jejich vývoz dokladem, že byly dovezeny.

§ 64.

Stěhované svršky.

(1) Nárok na celní osvobození stěhovaných svršků mají cizí státní příslušníci, kteří se stěhují do tuzemska k trvalému pobytu nebo k výkonu svého povolání, a českoslovenští příslušníci, kteří se vrací z ciziny aspoň po dvouletém pobytu nebo po skončení svého služebního poslání.

(2) Stěhovanými svršky se rozumějí předměty, jichž stěhující se osoba užívala za svého pobytu v cizině jako zařízení domácnosti, živnosti a pod. (na př. stroje, přístroje a nástroje k výkonu povolání, obchodní zařízení, motorová a jiná vozidla živá zvířata).

(3) Od cla jsou osvobozeny stěhované svršky určené k vlastnímu užívání stěhující se osoby, a to v množství přiměřeném její potřebě a potřebě členů její rodiny, bydlících s ní ve společné domácnosti. Celnice propustí bez cla též nápoje, potraviny a jiné poživatiny, nezpracované tkaniny a jiné spotřební předměty, a to nejvýše v množství přiměřeném jednorozhodné spotřebě stěhující se osoby a členů její rodiny, bydlících s ní ve společné domácnosti.

(4) Celnice však může požadovat od československých příslušníků, kteří se vrací po skončení svého služebního poslání po kratším než dvouletém pobytu v cizině, aby osvědčili, že stěhované předměty mohly být získány z jejich běžných příjmů. Shledá-li celnice vzhledem k údajům osvědčení, že předměty nemohly být takto získány, celní osvobození odepře.

(5) Pro přiznání celního osvobození není rozhodné, po jakou dobu bylo stěhovaných svršků užíváno a zda mají známky opotřebení.

(6) Celní osvobození poskytuje se s podmínkou, že stěhované svršky budou stěhující se osobou nebo členy její rodiny bydlícími s ní ve společné domácnosti dále užívány nebo spotřebovány a že nebudou ani úplatně ani bezplatně zcizeny před uplynutím lhůtu, kterou stanoví celnice. Celnice stanoví tuto lhůtu podle povahy a míry stěhovaných svršků, a to od dvou do pěti roků.

(*) Stěhující se osoby jsou povinny předložit celníci dvojmo vyhotovený a vlastnoručně podepsaný seznam stěhovaných svršků, doklad o tom, že stěhované svršky jsou jejich vlastnictvím, a prohlášení, že jich budou po stanovenou dobu dále používat a že je před uplynutím této doby úplatně ani bezplatně nezciží bez zaplacení cla. Dále jsou povinny prokázat, že se stěhují do tuzemska k trvalému pobytu nebo k výkonu povolání.

(6) Nárok na celní osvobození přísluší, jen pokud jde o svršky, které budou dovezeny do dvou let od přihlášení se stěhující osoby k trvalému pobytu v tuzemsku. Postupně dovážené stěhované svršky jsou osvobozeny od cla jen za podmínky, že při dovozu jejich první části budou celníci oznámeny všechny další svršky, pro které bude uplatňován nárok na celní osvobození. Lhůtu dvou let může ústřední celní správa ze závažných důvodů prodloužit.

§ 65.

Z děděné předměty.

(1) Celní osvobození se vztahuje na všechny dovážené předměty, kterých osoby bydlící v tuzemsku nabýly dědictvím nebo odkazem.

(2) Okolnost, že jde o dědictví (odkaz), musí být celníci prokázána úředním dokladem potvrzeným československým zastupitelským úřadem v cizině nebo osvědčením tohoto zastupitelského úřadu.

(3) Nárok na celní osvobození zanikne, nebudou-li zděděné (odkázané) předměty dovezeny do dvou let poté, kdy dědic (odkazovník) nabyl možnosti těmito předměty nakládat. Ústřední celní správa může tuto lhůtu ze závažných důvodů prodloužit.

§ 66.

Darované předměty.

(1) Od cla jsou osvobozeny předměty darované vědeckým, uměleckým, tělovýchovným a jiným kulturním ústavům a organizacím, dále předměty darované zdravotním ústavům, školám, dobročinným organizacím a jiným sdružením k plnění jejich úkolů.

(2) Od cla jsou dále osvobozeny upotřebené předměty darované z ciziny v množství přiměřeném potřebě obdarovaného a členů jeho rodiny, bydlících s ním ve společné domácnosti.

(3) Od cla jsou osvobozeny též svatební dary z ciziny osobám bydlícím v tuzemsku, pokud byly dovezeny do jednoho roku od uzavření jejich sňatku.

§ 67.

Předměty určené výzkumným ústavům.

(1) Od cla jsou osvobozeny předměty dovážené k vědeckým účelům ve výzkumných ústavech, nevyrábějí-li se v tuzemsku.

(2) Celníci musí být předloženo prohlášení výzkumného ústavu, že dovážené předměty se nevyrábějí v tuzemsku a že jich bude používáno k vědeckým účelům.

§ 68.

Předměty určené k vyučovacímu účelům.

(1) Od cla jsou osvobozeny předměty dovážené pro školy a jiná učiliště k vyučovacímu účelům, nevyrábějí-li se v tuzemsku.

(2) Celníci musí být předloženo prohlášení školy (jiného učiliště), že dovážené předměty se nevyrábějí v tuzemsku a že jich bude používáno k vyučovacímu účelům.

§ 69.

Předměty určené k vyšetřovacím a léčebným účelům.

(1) Od cla jsou osvobozeny předměty dovážené pro nemocnice a jiná veřejná zdravotnická zařízení k vyšetřovacím a léčebným účelům, nevyrábějí-li se v tuzemsku.

(2) Celníci musí být předloženo prohlášení nemocnice (nebo jiných zdravotnických zařízení), že dovážené předměty se nevyrábějí v tuzemsku a že jich bude používáno k vyšetřovacím nebo k léčebným účelům.

§ 70.

Umělecká díla československých umělců.

Od cla jsou osvobozena umělecká díla vytvořená umělci, kteří jsou československými občany, za jejich přechodného pobytu v cizině a jimi dovážená. Celníci musí být předloženo osvědčení československého zastupitelského úřadu, že dílo bylo vytvořeno umělcem za jeho přechodného pobytu v cizině.

§ 71.

Věci v pohraničním styku.

(1) Od cla jsou osvobozeny sklizeň a jiný užitek z pohraničních hospodářství, užitek a přichovaná mláďata domácích zvířat na těchto hospodářstvích, úlovek rybářů v pohraničních vodách, jakož i předměty denní potřeby pohraničních obyvatelů v pohraničním styku.

(2) Pohraničním hospodářstvím se rozumí hospodářství, jehož část leží poblíže hranic v tuzemsku a část poblíže hranic v sousedním státě.

§ 72.

Rakve a popelnice.

(1) Celnice propustí bez cla rakve s tělesnými pozůstatky po předložení průvodního listu pro přepravu lidských mrtvol, vydaného československými zastupitelskými úřady. Tyto úřady oznámí vydání průvodního listu vstupní celnici; celnice uvědomí příslušný výkonný orgán okresního národního výboru, do jehož obvodu má být rakev s tělesnými pozůstatky dopravena, že byla podrobena celnímu řízení.

(2) Od cla jsou osvobozeny též popelnice s tělesnými pozůstatky, rakve a popelnice zasílané k převozu tělesných pozůstatků, jakož i květinové ozdoby a ozdobné předměty zasílané u příležitosti pohřbu nebo zasílané na hroby.

§ 73.

Neprodejně a jiné obchodní vzorky zboží.

(1) Od cla jsou osvobozeny neprodejně obchodní vzorky zboží, které nemají samostatné ceny a nejsou určeny pro obchod.

(2) Doveze-li někdo jako vzorky předměty, kterých je možno použít též jinak, může je pod celním dohledem přeměnit na neprodejně vzorky.

(3) Předměty, které podnik zahraničního obchodu nebo obchodní zastupitelstvo cizího státu dováží jako vzorky, jsou osvobozeny od cla, i když mají samostatnou cenu, nepřesahuje-li jejich množství míru obvyklou pro obchodní vzorky.

§ 74.

Tiskopisy a pomůcky pro dopravní podniky. Stejnokroje zaměstnanců.

Od cla jsou osvobozeny tiskopisy a jiné služební pomůcky pro provoz cizozemských do-

pravních podniků a služební stejnokroje pro jejich zaměstnance, jakož i tiskopisy a jiné služební pomůcky, které zasílají mezinárodní dopravní organizace svým členům v Československu. Podrobnosti stanoví celní řády.

§ 75.

Pohonné látky a jiné pomůcky k provozu dopravních prostředků.

(1) Pohonné a mazací látky a jiné pomůcky nutné k provozu dopravního prostředku a na něm dovážené jsou osvobozeny od cla v množství přiměřeném spotřebě za cesty.

(2) Rozsah a podrobnější podmínky celního osvobození stanoví celní řády (železniční, plavební, letecký a silniční).

§ 76.

Vrácené obaly.

Od cla jsou osvobozeny zpět dovážené obaly, v nichž bylo vyvezeno zboží, jsou-li opatřeny značkou svědčící o jejich tuzemském původu nebo bude-li jejich tuzemský původ jinak prokázán.

§ 77.

Stavivo a provozní prostředky pro cizozemské dopravní podniky.

(1) Od cla jsou osvobozeny stavivo, provozní prostředky a předměty služební potřeby pro přípojové a průběžné tratě a přípojové stanice cizozemských železnic, stavivo pro úpravu hraničních řek prováděnou sousedním státem, zařízení a provozní prostředky pro cizozemské provozovatele letecké a silniční dopravy a pro cizozemské celní, pasové a jiné orgány umístěné podle mezinárodní smlouvy na československém státním území.

(2) Dopravní podniky nebo příslušné úřady jsou povinny předložit celníci osvědčení, že dovážené předměty jsou určeny k těmto účelům.

§ 78.

Předměty propuštěné bez celní prohlídky.

Od cla jsou dále osvobozeny všechny předměty, které byly propuštěny bez celní prohlídky (§ 23).

Společná ustanovení o celním osvobození.

§ 79

Ustanovení tohoto nařízení o celní kontrole a celní náhradě platí též o zboží podmíněně osvobozeném od cla; celní náhrada může být však vymeřena jen do výše ceny.

§ 80.

(1) Nárok na celní osvobození musí být uplatněn při podání návrhu na celní projednání dováženého předmětu. Důvod, o který se nárok opírá, musí být prokázán celníci při podání návrhu na celní řízení, po případě ve lhůtě stanovené celníci.

(2) Rozhodovat o celním osvobození podle předcházejících ustanovení přísluší celníci.

(3) Celní osvobození je vázáno na podmínku vzájemnosti. Pokud ústřední celní správa nestanoví jinak, předpokládá se zachování vzájemnosti ve styku se všemi státy.

(4) Neposkytuje-li některý stát celní osvobození v témže rozsahu, může ústřední celní správa pro dovoz z tohoto státu celní osvobození omezit nebo odepřít.

III. Zpětný dovoz a zpětný vývoz zboží.

§ 81.

(1) Bylo-li zboží dovezeno zpět z ciziny v nezměněném stavu do tří let od jeho vývozu, protože prokazatelně s obchodu sešlo nebo protože prokazatelně zboží bylo vráceno jako nevyhovující, upustí celnice od vybrání dovozního cla a vývozní clo vrátí.

(2) Bylo-li zboží dovezené z ciziny vyvezeno v nezměněném stavu do jednoho roku od jeho dovozu, protože prokazatelně s obchodu sešlo nebo protože prokazatelně bylo zboží vráceno jako nevyhovující, vrátí celnice vybrané dovozní clo a upustí od vybrání vývozního cla.

IV. Celní pohledávka, celní dluh.

§ 82.

Nárok státu na clo (celní pohledávka) a tomu odpovídající povinnost zaplatit clo (celní dluh) vznikají:

- a) při dovozu projednáním zboží, které podléhá dovoznímu clu, do volného oběhu v tuzemsku,
- b) při vývozu projednáním zboží, které podléhá vývoznímu clu, do volného oběhu v cizině.

Splatnost celní pohledávky.

§ 83.

Celní pohledávka je splatná ihned po projednání zboží. Bylo-li však zboží projednáno podmíněně bez cla nebo za snížené clo, jsou clo, po případě rozdíl mezi plným a sníženým clem splatné, jakmile bylo zmařeno splnění podmínky stanovené při celním projednání zboží.

§ 84.

(1) Celní dluh se platí hotově v československých penězích. Ministr zahraničního obchodu může v dohodě s ministrem financí stanovit, že se celní dluh může platit též v některé cizí měně.

(2) Celní správa přijímá platby na celní pohledávky i před jejich splatností.

(3) Celnice mohou povolit odklad platby celního dluhu, který nepřevyšuje 20.000 Kčs a je zajištěn, a to nejdéle na dobu jednoho roku. Organizacím státního socialistického sektoru mohou celnice povolit odklad platby celního dluhu bez zajištění nejdéle na dobu tří měsíců. Ve všech ostatních případech povoluje odklad platby ústřední celní správa.

(4) Z celního dluhu se platí úroky ve výši 21½% v těchto případech:

- a) po dobu odkladu platby, nebo byl-li dluh zaplacen před uplynutím této doby, do dne jeho zaplacení,
- b) bylo-li zboží propuštěno do volného oběhu v tuzemsku ze záznamního oběhu v tuzemsku, a to za dobu ode dne projednání do záznamního oběhu v tuzemsku do dne zaplacení dluhu,
- c) bylo-li zboží propuštěno do volného oběhu v cizině ze záznamního oběhu v cizině, a to za dobu ode dne projednání do záznamního oběhu v cizině do dne zaplacení dluhu,
- d) stal-li se podmíněný celní dluh splatným, a to ode dne jeho vzniku do dne zaplacení.

(5) Podniky zahraničního obchodu a podniky veřejné dopravy nejsou povinny platit úroky podle odstavce 4 písm. a).

(6) Nezaplátí-li celní dlužník celní dluh v den splatnosti nebo v poslední den odkladu platby, je povinen platit úroky z prodlení ve výši 31½%, a to za dobu od prvního následujícího pracovního dne až do dne zaplacení.

(7) Sazbu úroků a úroků z prodlení může ministr zahraničního obchodu po dohodě s ministrem financí měnit vyhláškou v úředním listě

(8) Přeplatek na cle se nevrátí, nečiní-li aspoň dvě Kčs.

§ 85.

(1) Rozhodnutí o projednání zboží do volného oběhu musí obsahovat též výrok o tom, zda zboží podléhá clu, a o výši cla; celnice může však sdělit výši cla dodatečně, je-li celním zájemcem organizace státního socialistického sektoru a souhlasí-li s tím celní účastník.

(2) Projednává-li se zboží podmíněně bez cla nebo za snížené clo, vyměří se clo nebo rozdíl mezi plným a sníženým clem až po zmaření splnění stanovené podmínky (§ 83 druhá věta).

(3) Podmíněně bez cla projednává se zboží osvobozené podmíněně od cla. Které jiné zboží se podmíněně projednává bez cla, jakož i které zboží se podmíněně projednává za snížené clo, stanoví celní sazebník.

(4) Clo ze zboží téhož sazebního čísla (položky) se nevyměří, nečiní-li více než jednu Kčs.

(5) Nedoplatek na cle se nevyměří, nečiní-li aspoň pět Kčs.

V y m ě ř e n í c l a .

§ 86.

(1) Clo se vyměří podle stavu zboží a podle předpisů platných v okamžiku podání návrhu na projednání zboží do volného oběhu. Projedná-li se do volného oběhu v tuzemsku zboží ze záznamního oběhu v tuzemsku nebo projedná-li se do volného oběhu v cizině zboží ze záznamního oběhu v cizině, vyměří se clo podle stavu zboží a podle předpisů platných v okamžiku, kdy byl podán návrh na projednání do záznamního oběhu.

(2) Zboží se zařadí podle celního sazebníku nebo vysvětlivek k němu. Není-li zboží jmenováno v těchto předpisech a neobsahuje-li tyto předpisy směrnice pro jeho zařazení, zařadí se jako zboží, jemuž se nejvíce podobá povahou, způsobem výroby nebo účelem, k němuž ho má být použito.

(3) Na návrh celního účastníka zařadí se zvlášť části zboží, které patří do různých čísel (položek) celního sazebníku a které jsou volně spojeny nebo tak rozloženy, že se při sestavení v celek jen volně spojují (na př. fotografický přístroj v koženém pouzdře, skleněné láhve s kaučukovou zátkou, dětské hodinky spojené karabinkou s řetízkem). Není-li mechanická směs zařazena celním sazebníkem nebo vysvětlivkami do určitého sazebního čísla, vycílí se podle sazebního čísla, do kterého patří zboží, jehož váha ve směsi převládá

(4) Měřitko, podle něhož se clo vyměruje, je pro každý druh zboží stanoveno celním sazebníkem (cena, váha, kus a pod.).

§ 87.

(1) Vyměruje-li se clo podle ceny zboží, je základem skutečná cena zboží zvětšená o všechny výdaje spojené s nabytím zboží a s jeho dopravou na hranice Československé republiky (pojištění, výlohy za obal, komisi a pod.). Nezapočítávají se však vnitřní daně postihující toto zboží v zemi původu nebo vývozu, od nichž bylo dovážené zboží osvobozeno nebo jež byly nebo budou vývozci vráceny. Cena obalu se nezapočítává do základu, projednává-li se obal odděleně od zboží a je-li účtován zvlášť. Skutečná cena zboží je cena, za kterou bylo zboží v zemi původu nebo v zemi vývozu za normálních obchodních okolností koupeno.

(2) Celní účastník je povinen cenu zboží (výdaje) prokázat účty, nákladními listy nebo jinými doklady. Cenu zboží (výdaje) musí přepočítat na československé peníze podle středního kursu uvedeného v kursovním listku Státní banky československé.

(3) Neprokáže-li celní účastník cenu zboží, určí celnice jeho cenu sama, a to podle svých zkušeností nebo na náklad celního účastníka podle posudku znalce. To platí obdobně o určení výše výdajů spojených s nabytím zboží a s jeho dopravou na hranice. Činí-li clo vyměřené podle ceny takto určené více než 1000 Kčs a bylo-li celní řízení nesplněním průkazů

povinnosti celního účastníka zdrženo, může celnice předepsat přírážku do výše 10% z vy-měřeného cla.

§ 88.

(1) Vyměřuje-li se clo sazbou stanovenou podle váhy, bere se za základ váha hrubá, čistá nebo vlastní.

(2) Hrubá váha je váha zboží zabaleného, t. j. váha zboží s obalem nutným pro jeho dopravu (dopravní obaly) a všemi ostatními obaly (vnitřní obaly).

(3) Čistá váha je váha zboží bez dopravního obalu.

(4) Vlastní váha je váha zboží bez jakéhokoliv obalu.

(5) Podle které váhy se clo vypočítává, stanoví u jednotlivých sazeb celní sazebník. Není-li u celních sazeb ničeho výslovně stanoveno, vypočítává se clo z váhy čisté s těmito výjimkami:

- a) z hrubé váhy se clo vyměřuje ze zboží, na něž je stanovena všeobecná celní sazba nejvýše Kčs 10.— za 100 kg nebo smluvní sazba nejvýše Kčs 7,20 za 100 kg,
- b) z vlastní váhy se vyclívá zboží dovážené bez obalu (alla rinfusa), nejde-li o kapaliny a plyny, dovážené ve vozidlech nebo plavidlech, zvláště k jejich dopravě upravených (odstavec 8).

(6) Váha dopravního obalu je tárou.

(7) Je-li zboží uloženo v několika dopravních obalech, je tárou váha všech dopravních obalů, nestanoví-li tárový sazebník jinak.

(8) Váha bezprostředních obalů kapalin a plynů patří k čisté váze zboží, a to i tehdy, projednává-li se obal odděleně podle své povahy. Dovážejí-li se kapaliny a plyny ve vozidlech nebo plavidlech zvláště k jejich dopravě upravených (cisternách, tankových lodích a pod.), připočte se k vlastní váze kapalin a plynů 18% jako přírážka za táru, nestanoví-li tárový sazebník jinak.

(9) Je-li v jednom nákladovém kuse dováženo zboží, jež se má vyclít podle hrubé váhy zároveň se zbožím vyclívaným podle jiných měřítek (z ceny, z čisté váhy, za kus a pod.), připočte se k jeho váze toliko poměrná část táry.

(10) Pokud jde o ostatní zboží, patří k čisté váze zboží, s výjimkou váhy dopravních obalů, váha všech obalů. Je to váha obalů, podložek z papíru nebo lepenky, vložek, cívek a pod., jež přímo chrání zboží nebo jež se zpravidla odevzdávají v maloobchodu kupci se zbožím.

(11) Váha se zjišťuje vážením. Od zjištění čisté váhy lze výjimečně upustit, bylo-li by zjištění čisté váhy tímto způsobem nesnadné a je-li čistá váha prokázána doklady a není pochybnosti o její správnosti. V ostatních zcela výjimečných případech lze zjistit čistou váhu zboží tárovou srážkou, stanovenou pro jednotlivé druhy zboží v tárovém sazebníku, který vydá ministr zahraničního obchodu.

(12) Ústřední celní správa může povolit jiný způsob zjišťování váhy.

§ 89.

(1) Není-li výše táry pro obaly, v nichž se zboží dováží, stanovena v tárovém sazebníku, platí tyto tárové sazby: pro pytly 2%, pro rohože 3%, pro balíkové obaly 4%, pro dřevěné kotouče 15%, pro sudy lehké stavby ze železného plechu (drums) 25%, pro ostatní železné sudy 35%.

(2) Tyto sazby platí i při dovozu kapalin a plynů, které jsou uloženy nejen v obalech patřících k čisté váze zboží, ale nadto ještě v dopravních obalech.

(3) Obaly, v nichž se dováží zboží, jsou bez cla, nepatří-li k čisté nebo hrubé váze zboží, s nímž se vyclívají celní sazbou stanovenou na zboží. Obaly dovezené zvláště jsou zbožím, které se vyclívá podle své povahy, nejde-li o vrácené obaly z vývozních zásilek.

(4) Přebalí-li se zboží, z něhož se vyměřuje clo podle hrubé váhy, před celním projednáním do jiných obalů, zjistí se váha původního obalu, která se rozdělí poměrně podle vlastní váhy přebaleného zboží. Zjištěná čistá váha zboží a poměrná část váhy původního obalu budou pak základem pro vyměření cla. Původní obaly se propustí bez cla, nemají-li povahu obalů uvedených v odstavci 6.

(5) Za obaly se považují všechny balící prostředky, vložky, cívky a pod., které chrání zboží při jeho dopravě nebo uložení před poškozením.

(6) Obaly se vyclívají samostatně podle své povahy, bude-li v nich dováženo jen malé množství zboží, takže je odůvodněná domněnka, že předmětem dovozu není zboží, nýbrž

obal. Tomu tak bude zejména, má-li dovážené zboží menší cenu než obal nebo je-li dovážený obal naplněn jen částečně anebo je-li zboží dováženo v obalech, jichž se k dovozu tohoto zboží obvykle nepoužívá.

(7) Sláma, papír, tkaniny, prkna, pokrývky a pod., které pokrývají podlahy nebo stěny vozidel, přikrývají zboží, oddělují různé části nákladu a pod., se nepovažují za obaly a propustí se do volného oběhu bez cla.

§ 90.

Ministr zahraničního obchodu může v dohodě s ministrem financí povolit pro podniky zahraničního obchodu odchýlný způsob vyměřování cla a placení celního dluhu.

§ 91.

Právně závazný výklad.

(1) Právně závazný výklad o sazební příslušnosti zboží a o výši tary vydává ústřední celní správa na písemný dotaz; k dotazu je nutno připojit potřebné vzorky, nebo není-li to vzhledem k povaze zboží možné, vyobrazení a technický popis

(2) Každý dotaz se může týkat jen jednoho druhu zboží. V dotazu je třeba uvést všechny údaje, jež mohou mít vliv na sazební zařazení zboží nebo na výši tary, zejména tedy údaje o složení, způsobu výroby, způsobu a účelu upotřebení a o původu zboží. Dotazovatel musí dále sdělit, které celnice mají být o výkladu vyrozuměny; bylo-li zboží již vyceleno, sdělí, u které celnice a do kterého sazebního čísla zboží bylo zařazeno nebo jaká tara byla přiznána. Není-li dotaz úplný a nebude-li ve stanovené lhůtě na vyzvání doplněn, ústřední celní správa odmítne výklad vydat.

(3) Ústřední celní správa si může vyžádat znalecký posudek na náklady dotazovatele, uzná-li, že je to k správnému posouzení věci třeba

(4) Výklad váže celnice, které o něm byly vyrozuměny, dokud nebude nahrazen jiným výkladem nebo rozhodnutím nebo dokud se nestane bezpředmětným změnou celního sazebníku, vysvětlivék k němu nebo tárového sazebníku.

§ 92.

Celní dlužník.

Celním dlužníkem je celní zájemce, pro kterého bylo zboží projednáno do volného oběhu, nebo ten, kdo převzal celní dluh.

§ 93.

Odpovědnost a ručení za placení cla.

(1) Pro celní pohledávku s příslušenstvím (s úroky a s úroky z prodlení) vázne na zboží zákonné zástavní právo, dokud celní správa nebo celní účastník nebo celní dlužník má zboží u sebe.

(2) Za celní dluh s příslušenstvím odpovídá celní účastník a za celní dluh s příslušenstvím ručí stejně jako celní dlužník ten, kdo se za celní dluh zaručil.

(3) Celní účastník odpovídá za celní dluh s příslušenstvím, dokud neodevzdá celnímu zájemci uvedenému v návrhu na celní řízení doklad o provedeném celním řízení a dokud nevydá celnímu zájemci zboží v těch případech, v nichž vydání zboží přichází v úvahu.

§ 94.

Zánik celního dluhu.

Celní dluh zaniká:

- a) zaplacením,
- b) uplynutím doby,
- c) prominutím.

§ 95.

Uplynutí doby.

Právo státu dodatečně vyměřit clo zaniká uplynutím 6 měsíců po splatnosti celní pohledávky. To platí obdobně o právu celní správy opravit nesprávné vyměření cla.

Vymáhání.

§ 96.

(1) Právo státu vymáhat celní pohledávku se promlčuje do roka po její splatnosti. Opatření směřující k vymáhání celní pohledávky má za následek běh nové promlčecí doby, jakmile bylo sděleno osobě povinné k placení.

(2) Celní pohledávka může být vymáhána na celním dlužníku nebo na tom, kdo se zaručil za zaplacení celního dluhu

§ 97.

Celní pohledávky vymáhá příslušný výkoný orgán okresního národního výboru, a to na základě písemného rozhodnutí, jímž byla celní pohledávka vyměřena a které je opatřeno doložkou celnice o jeho vykonatelnosti. Jinak platí o vymáhání celních pohledávek obdobně předpisy o vymáhání daní.

§ 98.

Prominutí.

(1) Jestliže by vybrání cla vedlo k tvrdo-tem, může být celní dluh zcela nebo zčásti prominut (clo vráceno). O prominutí celního dluhu (vrácení cla) rozhoduje celnice, nečiní-li více než 3.000 Kčs, v ostatních případech ústřední celní správa.

(2) Zkazilo-li se nebo bylo-li úplně zničeno zboží dopravené podnikem veřejné dopravy, které již bylo propuštěno do volného oběhu, avšak nebylo tímto podnikem ještě příjemci dodáno, celnice celní dluh promine (clo vrátí).

§ 99.

Promlčení nároku na vrácení cla.

Nárok na vrácení cla celní správou se promlčuje do roka po vzniku. Uplatnění nároku vůči celní správě má za následek běh nové promlčecí doby.

ČÁST PÁTÁ.

§ 100.

Náhradní dávka za daň z obratu.

V kterých případech, z jakého základu a v jaké výši se vybírá ze zboží dováženého z ciziny bez prostřednictví podniků zahraničního obchodu místo daně z obratu náhradní dávka, stanoví zvláštní předpisy.

ČÁST ŠESTÁ.

Řízení před orgány celní správy.

§ 101.

O řízení před orgány celní správy platí obdobně, pokud toto nařízení nebo jiné předpisy vydané podle celního zákona nestanoví jinak, předpisy o řízení ve věcech daňových.

§ 102.

(1) Celnice rozhoduje zpravidla písemně. Rozhodne-li ústně, upozorní účastníka řízení, že může žádat do 15 dnů o písemné rozhodnutí; požádá-li účastník o ně, musí mu být doručeno.

(2) Celnice musí své rozhodnutí, pokud nejde o rozhodnutí podle volné úvahy, odůvodnit; k rozhodnutí musí připojit poučení o opravném prostředku.

(3) Proti písemnému rozhodnutí celnice může podat odvolání každý, kdo se domnívá, že byl na svých právech přímo dotčen, a to do 30 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno účastníku řízení. Případně-li poslední den odvolací lhůty na neděli nebo na jiný den pracovního klidu, končí odvolací lhůta příštím pracovním dnem. Dny poštovní dopravy se nepočítají do lhůty, bylo-li odvolání podáno doporučeně.

(4) Odvolání se podává písemně nebo ústně do protokolu u celnice, která rozhodla. Odvolání není podáno opožděně, jestliže bylo podáno po uplynutí stanovené lhůty (odstavec 3) jen proto, že poučení bylo nesprávné nebo neúplné, nebo jestliže bylo podáno ve lhůtě u nepříslušného orgánu.

(5) Odvolání nemá odkladného účinku. Celnice, proti jejímuž rozhodnutí bylo odvolání podáno, může povolit odkladný účinek, nebrání-li tomu obecný zájem a neztíží-li se tím výkon rozhodnutí.

(6) Uzná-li celnice, proti jejímuž rozhodnutí odvolání směřuje, že je zřejmě důvodné, sama mu vyhoví. Jinak rozhodne o odvolání s konečnou platností ústřední celní správa. Přitom může změnit nebo nahradit jak výrok, tak i odůvodnění napadeného rozhodnutí.

(7) Ústřední celní správa a celnice mohou vyzvat odvolatele, aby odvolání doplnil nebo doložil dalšími důkazy. Nevyhoví-li tomu odvolatel ve stanovené lhůtě, může úřad rozhodující o odvolání provést důkazy sám; rozhodne podle výsledků, které má po ruce.

§ 103.

(1) Do rozhodnutí ústřední celní správy v případech, v nichž rozhodla jako první instance, může být podán rozklad, a to do 30 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí doručeno účastníku řízení.

(2) Jinak se na řízení v případech uvedených v odstavci 1 užití přiměřené ustanovení § 102 odst. 1, 2, 6 a 7.

§ 104.

(1) Podrobnější předpisy o celním řízení pro jednotlivé druhy dopravy zboží obsahují celní řády železniční, plavební, letecký, silniční a poštovní, které též stanoví odchylky nutné s ohledem na způsob dopravy.

(2) Celní řády vydá ministr zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými členy vlády a vyhlásí je v úředním listě.

§ 105.

Mezinárodní smlouvy.

Obsahují-li mezinárodní smlouvy ustanovení odchylná, platí tato ustanovení smluvní.

ČÁST SEDMÁ.

Společná a závěrečná ustanovení.

§ 106.

(1) Celní zákon č. 36/1953 Sb. nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1954.

(2) Celně právní poměry vzniklé před počátkem účinnosti tohoto nařízení se řídí celním zákonem č. 114/1927 Sb. a předpisy podle něho vydanými.

(3) Celní sazebník upravený vládním nařízením ze dne 14. března 1947 č. 32 Sb. zůstává v platnosti až do vydání nového celního sazebníku. Obdobně zůstávají v platnosti vysvětlivky k celnímu sazebníku a ostatní prováděcí předpisy k němu.

(4) O stížnostech do rozhodnutí učiněných za platnosti dosavadních předpisů bude rozhodováno podle celního zákona č. 114/1927 Sb. a předpisů podle něho vydaných.

§ 107.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1954.

Dr. Dolanský v. r.

Dvořák v. r.

